

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא-מרובה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא	רבה:	◆	◇		10.
שינוי קונה כתיבא ותנינא	רבה:	◆	◇		10.
כתיבא: (ויקרא ה') והשיב את הגזלה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? אם כעין שגזל - יחזור, ואם לא - דמים בעלמא בעי שלומי			◇		10.
הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים - משלם כשעת הגזילה	תנינא:	◆	◇		10.
א"נ, לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור			◆		10.
אלמא: שינוי קונה.			◆		10.
יאוש - אמרי רבנן דניקני, מיהו לא ידעינן אי דאורייתא אי דרבנן	[רבה]	◆	◇		10.
אי דאורייתא, מידי דהוה אמוצא אבידה, מוצא אבידה לאו כיון דמייאש מרה מינה מקמי דתיתי לידיה קני ליה, האי נמי כיון דמייאש מרה קני ליה, אלמא קני			◆		10.
או דלמא לא דמא לאבידה, אבידה הוא דכי אתאי לידיה - בהתירא אתאי לידיה, אבל האי כיון דכאיסורא אתאי לידיה - מדרבנן הוא, דאמור רבנן ניקני מפני תקנת השבים.			◆		10.
יאוש אינו קונה, ואפילו מדרבנן.	רב יוסף:	◆	◇		10.
גזל חמץ ועבר עליו הפסח, אומר לו הרי שלך לפניך	איתביה רב יוסף לרבה:	◆	◇		10.
והאי כיון דמטא עידן איסורא ודאי מייאש, ואי ס"ד יאוש קנה, אמאי אומר לו הרי שלך לפניך? דמי מעליא בעי שלומי ליה			◇		10.
כי קאמינא אנא - זה מתייאש וזה רוצה לקנות, האי - זה מתייאש וזה אינו רוצה לקנות.	א"ל: [רבה]	!	◇		10.
(ויקרא א') קרבנו - ולא הגזול	איתבי' אביי לרבה:	◆	◇		10.
היכי דמי?		^	◇		10.
אילימא לפני יאוש		!	◇		10.
למה לי קרא? פשיטא		◇	◇		10.
אלא לאו לאחר יאוש		!	◇		10.
ש"מ: יאוש לא קני			◇		10.
ולישעמך	אמר ליה רבא:	!	◇		10.
(ויקרא ט"ו) משכבו - ולא הגזול	הא דתנינא:	◆	◇		10.
ה"ד?		^	!		10.
אילימא דגזל עמרא ועבדיה משכב		!	!		10.
מי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני?		◇	!		10.
אלא מאי אית לך למימר? דגזל משכב דחבריה		!	!	◇	10.
ה"נ דגזל קרבן דחבריה.		!	!	◇	10.
עורות של בעל הבית - מחשבה מטמאת, ושל עבדן - אין מחשבה מטמאת, של גנב - מחשבה מטמאת, של גזלן - אין מחשבה מטמאת	איתביה אביי לרב יוסף: [ת"ק]	◆	◇		10.
חילוף הדברים: של גזלן - מחשבה מטמאת, ושל גנב - אין מחשבה מטמאת, לפי שלא נתייאשו הבעלים	רבי שמעון:	◆	◇		10.
וש"מ: יאוש קנה			◇		10.
הכא במאי עסקינן - כגון שקיצעו.	א"ל: [רב יוסף]		!	◇	10.
והלא עיצבא שנו כאן, ועיצבא אין צריכה קיצוע	מתקיף לה רבה בר רב חנן:		◇	◇	10.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>										
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר												
כל מקום שאין חסרון מלאכה - מחשבה מטמאתו, יש חסרון מלאכה - אין מחשבה מטמאתו, חוץ מן העיצבא		דתנן:	?											סז:
האי מילתא קשי בה רבה לרב יוסף עשרין ותרתין שנין, ולא איפרקה עד דיתיב רב יוסף ברישא ופרקה:		אלא אמר רבא:	o											סז:
שינוי השם כשינוי מעשה דמי, שינוי מעשה מאי טעמא? התם מעיקרא עצים השתא כלים, שינוי השם נמי, מעיקרא קרו ליה משכא והשתא אברזין.		[רב יוסף]	!											סז:
והרי מריש דאיכא שינוי השם, דמעיקרא כשורא והשתא טללא			?											סז:
על המריש הגזול שבנאו בבירה - שנוטל דמיו, מפני תקנת השבים		ותנן:	?											סז:
טעמא מפני תקנת השבים, הא לאו הכי הדר בעיניה			?											סז:
מריש שמו עליו		רב יוסף:	!											סז:
(יחזקאל מא) צלעות הבית - אלו המלטטין, והעובים - אלו המרישות.		דתניא:	!											סז:
שינוי החזור לברייתו - בשינוי השם לא הוי שינוי.		רבי זירא:	!											סז:
ושינוי השם שאינו חוזר לברייתו מי הוי שינוי?			?											סז:
והרי צינור, דמעיקרא קציצתא והשתא צינורא			?											סז:
צינור שחקקו ולבסוף קבעו - פוסל את המקוה, קבעו ולבסוף חקקו - אינו פוסל את המקוה		ותניא:	?											סז:
ואי אמרת שינוי השם מילתא היא, אפי' קבעו ולבסוף חקקו נמי ליפסל			?											סז:
שאני שאיבה, דמדרבנן היא.			!											סז:
אי הכי, אפילו דרישא נמי			?											סז:
התם איכא תורת כלי עליו בתלוש, הכא אין תורת כלי עליו בתלוש.			!											סז:
הגנב, והגולן, והאנס - הקדישין הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר		מיתיבי:	?											סז:
התם איכא שינוי השם, דמעיקרא טיבלא והשתא תרומה, הקדש - מעיקרא חולין והשתא הקדש.		אמרי:	!											סז:
מניין לשנוי שהוא קונה? שנאמר: (ויקרא ה') והשיב את הגולה, מה ת"ל אשר גזל? אם כעין שגזל - יחזור, ואם לאו - דמים בעלמא בעי שלומי.		רב חסדא א"ר יונתן:												סז:
האי אשר גזל מיבעי למעוטי גזל אביו, שאינו מוסיף חומש על גזל אביו			?											סז:
א"כ, ניכתוב רחמנא והשיב את גזילו, אשר גזל למה לי למכתב? ש"מ תרתי.			!											סז:
מניין לשנויי שאינו קונה? שנאמר: והשיב את הגזילה, מ"מ.		איכא דאמרי, אמר רב חסדא א"ר יונתן:												סז:
והא כתיב: אשר גזל			?											סז:
ההוא מיבעי ליה: על גזילו שלו מוסיף חומש, ואין מוסיף חומש על גזל אביו.			!											סז:
מניין ליאוש שאינו קונה? שנאמר: (מלאכי א) והבאתם גזול את הפסח ואת החולה, גזול דומיא דפסח, מה פסח דלית ליה תקנתא כלל, אף גזול דלית ליה תקנתא, לא שנא לפני יאוש ולא שנא אחר יאוש.		עולא:												סז:
מהכא: קרבנו - ולא הגזול אימת? אילימא לפני יאוש, פשיטא, למה לי קרא? אלא לאו לאחר יאוש, וש"מ: יאוש לא קני, ש"מ.		רבא:												סז:
והא רבא הוא - דאמר דגזל קרבן דחבריה			?											סז:
איבעית אימא: הדר ביה			!											סז:
ואיבעית אימא: חד מיניהו רב פפא אמרה.			!											סז:
ומדת תשלומי ארבעה וחמשה וכו'.														סז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא קמא-מרוובה	מזמרא	מאן דאמר														
ואמאי? נילף שור שור משבת, מה להלן חיה ועוף כיוצא בהן, אף כאן חיה ועוף כיוצא בהן															ז	◇
אמר קרא: (שמות כא) שור ושה שור ושה שני פעמים, שור ושה אין, מידי אחרינא לא.		רבא:													!	◇
הי מייתר?		אמרי:													^	◇
אילימא שור ושה דסיפא מייתר, דניכתוב רחמנא כי יגנב שור או שה וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחתיו															!	◇
אי כתב רחמנא הכי, הוה אמינא: בעי שלומי תשעה לכל אחד ואחד															ז	◇
וכי תימא, הא כתיב תחתיו תחתיו															ז	
חד תחתיו מייתר, ההוא מיבעי ליה לדרשה אחרינא															!	
יכול גנב שור שוה מנה ישלם תחתיו נגידין? ת"ל: תחתיו תחתין		דתניא:													!	
אלא שור ושה דרישא מיותר, דנכתוב רחמנא כי יגנב איש וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השוה.															!	◇
אי כתב רחמנא הכי, הוה אמינא: עד דגניב תרי וטבח להן															ז	◇
וטבחו כתיב, לחד.															!	
ואימא: עד דגניב תרוייהו ומזבין להן															ז	
ומכרו כתיב, לחד.															!	
ואימא, הוה אמינא: עד דגניב תרי, וטבח חד ומזבין חד															ז	
או מכרו כתיב.															!	
ואכתי הוה אמינא: עד דגניב תרוייהו, וטבח חד ומשייר חד, או מזבין חד ומשייר חד															ז	
אלא, שור דסיפא ושה דרישא מייתר, דניכתוב רחמנא כי יגנב איש שור וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחת השוה, שור דסיפא ושה דרישא למה ליל? שמע מינה: שור ושה אין, מידי אחרינא לא.															!	◇
אין גונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל.																■
לא שנו אלא לפני יאוש, אבל לאחר יאוש - קנאו גנב ראשון, וגנב שני משלם תשלומי כפל לגנב ראשון.		רב:														■
אמינא: כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא		רב ששת:													ז	◇
מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה? מפני שנשתרש בחטא		דתניא, אמר ר' עקיבא:													■	◇
אימת?															^	ז
אילימא לפני יאוש															!	ז
מי איכא נשתרש?															ז	ז
אלא לאחר יאוש															!	◇
ואי ס"ד יאוש קני, אמאי משלם תשלומי ארבעה וחמשה? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר															ז	◇
מפני ששנה בחטא		אמרי, כדאמר רבא:													■	!
הכא נמי מפני ששנה בחטא.															!	
(שמות כ"א) וטבחו או מכרו - מה טביחה שאינה חוזרת, אף מכירה שאינה חוזרת		ת"ש:													■	◇
אימת?															^	ז

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא קמא-מרובה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא לפני יאוש				!	?							סח.
אמאי אינה חוזרת?				?	?							סח.
אלא לאחר יאוש				!	?							סח.
ואי ס"ד קנייה, אמאי משלם ד' וה' שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר					?							סח.
פרט לשהקנה לשלשים יום	כדאמר רב נחמן:			!	!							סח.
הכא נמי פרט לשהקנה לשלשים יום.				!								סח.
גנב ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי כפל, והשני אינו משלם אלא קרן בלבד	מיתבי:			!	?							סח.
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני משלם תשלומי כפל				!	?							סח.
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ד' וה', והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד				!	?							סח.
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ד' וה', והשני משלם תשלומי כפל	קתני מיהא מציעתא:			!	?							סח.
אימת?				^	?							סח.
אילימא לפני יאוש				!	?							סח.
שני אמאי משלם תשלומי כפל? שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני?				?	?							סח.
אלא פשיטא לאחר יאוש				!	?							סח.
ואי ס"ד יאוש קונה, אמאי משלם תשלומי ד' וה'? דידיה הוא דובין					?							סח.
גנב ובא אחר וגנבו - ראשון משלם תשלומי כפל, והשני אין משלם אלא קרן	ותו, דקתני רישא:			!	?							סח.
מכדי לאחר יאוש קיימינן, ואי ס"ד יאוש קונה, שני אמאי אינו משלם אלא קרן?				?	?							סח.
אלא לאו ש"מ: יאוש לא קני, וקשיא לרב				!	?							סח.
ותסברא הא מתרצתא היא?	רבא:			!	?							סח.
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ושני אינו משלם אלא קרן,	אלא דקתני סיפא:			!	!							סח.
ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני?				?	!							סח.
אלא לעולם כולה לפני יאוש, ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא, ואימא הכי:	[רבא]			!	!							סח.
גנב ומכר ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני אינו משלם אלא קרן, דשינוי רשות בלא יאוש לא קני				!	!							סח.
גנב וטבח ובא אחר וגנבו - הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה, והשני משלם תשלומי כפל, דקנייה בשינוי מעשה.				!	!							סח.
לעולם לא תיפוך, סיפא ב"ש היא	רב פפא:			!	!							סח.
שינוי במקומה עומד.	דאמרי: [ב"ש]			!	!							סח.
אי הכי, קשיא רישא ומציעתא לרב				?								סח.
לעולם כולה לפני יאוש, והב"ע - שנתייאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב, דה"ל יאוש ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות, אלא אפילו ביאוש להודיה נמי קני גבי גנב, אלא דלא משכחת דמשלמי תרוייהו גנב ראשון וגנב שני אלא בהכי.	רב זביד:			!	!							סח.
המוכר לפני יאוש - רב נחמן אמר: חייב	איתמר: [רב נחמן]			!	!							סח.
פטור.	רב ששת:			!	!							סח.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
רב נחמן אמר חייב, ומכרו אמר רחמנא והא זבין, לא שנא לפני יאוש לא שנא לאחר יאוש		[רב נחמן]													סח.
רב ששת אמר פטור, חיוביה לאחר יאוש הוא, דאהנו מעשיו, אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו - לא מיהייב, דומיא דטביחה בעינן דאהנו מעשיו.		[רב ששת]													סח.
מנא אמינא לה?		רב ששת:													סח.
מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשתרש בחטא		דתניא, א"ר עקיבא:													סח.
אימת?															סח.
אילמא לפני יאוש															סח.
מי איכא נשתרש?															סח.
אלא לאו לאחר יאוש הוא															סח.
מפני ששנה בחטא.		רבא:													סח.
וטבחו ומכרו - מה טביחה שאינה חוזרת, אף מכירה שאינה חוזרת		ת"ש:													סח.
אימת?															סח.
אילמא לפני יאוש															סח.
אמאי אינה חוזרת?															סח.
אלא לאחר יאוש															סח.
וש"מ: חיובא לאחר יאוש הוא															סח.
פרט לשהקנה לו לשלשים יום.		תרגמה רב נחמן:													סח.
חיוביה לאחר יאוש הוא		ואף ר' אלעזר סבר:													סח.
תדע שסתם גניבה יאוש בעלים הוא, שהרי אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ודלמא לא אייאש אלא לאו משום דאמרי': סתם גניבה יאוש בעלים היא.		דאמר ר' אלעזר:													סח.
ודלמא אף על גב דלא אייאש															סח.
לא סלקא דעתך, דומיא דטביחה, מה טביחה דאהנו מעשיו, אף מכירה דאהנו מעשיו, ואי לפני יאוש - מאי אהנו.		אמרי:													סח.
ודלמא דשמעניה דאיאש															סח.
לא סלקא דעתך, דומיא דטביחה, מה טביחה לאלתר, אף מכירה לאלתר.		אמרי:													סח.
גניבה בנפש תוכיה, שאין יאוש בעלים והייב		א"ל ר' יוחנן:													סח.
מכלל דסבר רבי יוחנן: לפני יאוש - חייב.															סח.
לאחר יאוש מאי?															סח.
חייב		ר' יוחנן:													סח.
פטור.		ריש לקיש:													סח.
רבי יוחנן אמר חייב, חיוביה בין לפני יאוש בין לאחר יאוש		[רבי יוחנן]													סח.
ריש לקיש אמר פטור, חיוביה לפני יאוש הוא, אבל לאחר יאוש - קנה, ושלו הוא טובח ושלו הוא מוכר.		[ריש לקיש]													סח.
גב והקדיש ואחר כך טבח - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה		איתביה ר' יוחנן לריש לקיש:													סח.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר												
אימת?														סח:
אלימא לפני יאוש														סח:
מי קדוש? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש אמר רחמנא, מה ביתו שלו, אף כל שלן														סח:
אלא פשיטא לאחר יאוש, וטעמא דהקדיש הוא דאינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, דכי קא טבח - דהקדש קא טבח, אבל לא הקדיש - טבח משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ואי סלקא דעתך יאוש קונה, אמאי משלם? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר														סח:
הכא במאי עסקינן - כגון שהקדישוהו בעלים ביד גנב.		א"ל: [ר"ל]												סח:
ומי קדוש?														סח:
גזל ולא נתיימשו הבעלים - שניהן אינן יכולין להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותן		והאמר ר' יוחנן:												סח:
הוא דאמר כצנועין		אמרי:												סח:
הצנועין מניחין את המעות, ואומרים כל הנלקט מזה יהא מחולל על המעות האלו.		דתנן:												סח:
והרי חזרה קרן לבעלים														סח:
כשעמד בדין.														סח:
היכי דמי?														סח:
אי דאמרי צא תן לו														סח:
מאי איריא הקדיש? אפילו לא הקדיש נמי לא ליחייביה														סח:
צא תן לו, טבח ומכר - פטור, מ"ט? כיון דפסקוה למילתיה וטבח ומכר הוה ליה גזלן, וגזלן אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה חייב אתה ליתן לו, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, מ"ט? כיון דלא פסקוה מילתא אכתי גנב הוא		דאמר רבא:												סח:
לא צריכא, דאמרי ליה חייב אתה ליתן לו.														סט:
גזל ולא נתיימשו הבעלים - שניהם אינן יכולים להקדיש, זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.		גופא, אמר רבי יוחנן:												סט:
ומי אמר ר' יוחנן הכי?														סט:
הלכה כסתם משנה		והא"ר יוחנן:												סט:
כרם רבעי היו מציינין אותו בקווצות אדמה, סימנא כי אדמה, מה אדמה איכא הנאה מינה, אף האי נמי כי מפרקא שרי לאיתנווי מינה ושל ערלה - בהרסית, סימנא כהרסית, מה חרסית שאין הנאה מינה, אף האי דלית ביה הנאה מינה ושל קברות - בסיד, סימנא דחזיר כעצמות, וממחה ושופך כי היכי דניחזור טפי		ותנן: [ת"ק]												סט:
בד"א - בשביעית, דהפקר נינהו, אבל בשאר שני שבוע - הלעיטהו לרשע וימות		רבן שמעון בן גמליאל:												סט:
והצנועין מניחין את המעות, ואומרים כל הנלקט מזה מחולל על המעות הללן														סט:
וכי תימא, מאן תנא צנועין? רשב"ג														סט:
כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו - הלכה כמותו, הוץ מערב וצידן וראיה אחרונה		והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												סט:
לא תימא כל הנלקט מזה, אלא אימא כל המתלקט מזה.		אמרי:												סט:
ומי א"ר יוחנן הכי?		[ומי א]												סט:
צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד		והא"ר יוחנן:												סט:
ורבי דוסא נלקט קאמר		[ורבי דוסא]												סט:
שחרית בעל הבית עומד ואומר כל שילקטו עניים היום יהא הפקר		דתניא, רבי יהודה:												סט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
לעיתותי ערב אומר, כל שלקטו עניים יהא הפקר	רבי דוסא		◊	■	?										סט.
איפוך דר' יהודה לר' דוסא, ורבי דוסא לרבי יהודה.					!										סט.
אמאי אפכת מתניתא? אפכה לרבי יוחנן ואימא: צנועין ורבי יהודה אמרו דבר אחד					?										סט.
לא סגיא דלא מתהפכת מתניתא, דבהא מתניתין קתני דאית ליה לרבי יהודה ברירה, ושמעין ליה לרבי יהודה בעלמא דלית ליה ברירה	אמרי:				!										סט.
הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, ט' מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]		■	!	◊										סט:
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:		■	!	◊										סט:
סוף סוף אמאי קא אפכת לה למתניתין? משום דקשיא דר' יהודה אדר' יהודה, השתא נמי קשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן, דאמרת לר' יוחנן: לא תימא כל הנלקט אלא אימא כל המתלקט, אלמא אית ליה ברירה, והא רבי יוחנן לית ליה ברירה	אמרי:				?										סט:
האחין שחלקו - לקוחות הן, ומחזירין זה לזה ביובל	דאמר רב אסי א"ר יוחנן:				?										סט:
אלא לעולם כל הנלקט, ורבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח	[אלא לעולם]				!										סט:
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל	דתנן:				!	■									סט:
אמאי? בשלמא לגנב ראשון לא משלם, (שמות כ"ב) וגונב מבית האישי - ולא מבית הגנב, אלא לבעלים נשלם					!	?									סט:
אלא לאו ש"מ: זה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.					!	!									סט:
ומאי חזית דאזיל בתר ההיא סתמא? ליעביד כי האי סתמא דצנועין					?										סט:
משום דמסייע ליה קרא: (ויקרא כ"ז) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש לה, מה ביתו ברשותו, אף כל ברשותו.					!										סט:
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: צנועין אית להו דרבי דוסא, ורבי דוסא לית ליה דצנועין	אביי:				■										סט:
צנועין אית להו דרבי דוסא, ומה גנב עבדו רבנן תקנתא, עניים צריכא למימר?	[צנועין]				■	■									סט:
ר' דוסא לית ליה דצנועין, עניים הוא דעבדו להו רבנן תקנתא, אבל גנב לא עבדו ליה רבנן תקנתא.	[ר' דוסא]				■	■									סט:
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? ר"מ היא	רבא:				■										סט:
לאו אמר ר"מ מעשר ממון גבוה הוא	[רבי מאיר]				■	■									סט:
ואפילו הכי לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, דכתיב: (ויקרא כ"ז) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתיו יוסף עליו, קרייה רחמנא מעשרו ומוסיף חומש					■	■									סט:
כרם רבעי נמי גמר קדש קדש ממעשר, כתיב הכא: (ויקרא י"ט) קדש הלולים, וכתוב גבי מעשר: (ויקרא כ"ז) וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש, מה קדש דכתיב גבי מעשר, אע"ג דממון גבוה הוא, לענין פדייה אוקמיה רחמנא ברשותיה, אף האי קדש נמי דכתיב גבי כרם רבעי, אע"ג דלאו ממון דידיה הוא, לענין אחולי אוקמיה רחמנא ברשותיה, דהא כי איתיה ברשותיה נמי הא לאו דידיה הוא והא מצוי מחיל, משום הכי מצוי מחיל					■	■									סט:
אבל גבי לקט כיון דממונא דידיה, כי איתיה ברשותיה הוא דמצי מפקר ליה, כי ליתיה ברשותיה לא מצי מפקר ליה.					■										סט:
אי לאו דא"ר יוחנן: צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד, הוה אמינא: מאן תנא צנועין? רבי דוסא היא, כי היכי דלא תקשי סתם משנה לרבי יוחנן, ורבי יוחנן כסתם יחידאה לא אמר.	רבינא:				■										סט:
לא כתיבין אורכתא אמטלתי.	נהרדעי:				■										ע.
מאי טעמא?	רב אשי לאמימר:				^										ע.
משום דרבי יוחנן	אמר ליה: [אמימר]				!										ע.
גול ולא נתייאשו הבעלים - שניהם אינן יכולין להקדיש, וזה לפי שאינו שלו, וזה לפי שאינו ברשותו.	דא"ר יוחנן:				!	■									ע.
לא כתיבין אורכתא אמטלתי דכפריה.	איכא דאמרי, אמרי נהרדעי:				■										ע.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-מרוכה	מזמרא	מאן דאמר												
טעמא דכפריה, דמיהזי כשיקרא, אבל לא כפריה - כתבינן.														ע.
אורכתא דלא כתיב ביה זיל דון וזכי ואפיק לנפשך - לית ביה מששא. מ"ט? משום דא"ל האיך: לאו בעל דברים דידי את.		ואמרי נהרדעי:												ע.
ואי כתיב ביה למחצה לשליש ולרביע, מיגו דמשתעי דינא אפלאג משתעי דינא אכולה.		אביי:												ע.
אי תפס לא מפקינן מיניה.		אמימר:												ע.
כיון דכתביה ליה כל דמתעני מן דינא קבילית עלי, שליח שויה.		רב אשי:												ע.
שותפא שויה.		איכא דאמר: [רב אשי]												ע.
למאי נפקא מינה?														ע.
למיתפס פלאג.														ע.
והלכתא: שליח שויה.														ע.
גנב ע"פ שנים, וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														ע.
גנב ומכר בשבת, גנב ומכר לע"ז, גנב וטבח ביום הכפורים, גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, גנב וטבח ואחר כך הקדיש - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														ע.
גנב וטבח לרפואה או לכלבים, השוחט ונמצאת טריפה, השוחט חולין בעזרה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה		[ת"ק]												ע.
פטר בשני אלו.		[רבי שמעון]												ע.
לימא, מתניתין דלא כרבי עקיבא, דאי ר' עקיבא														ע.
דבר - ולא הצי דבר		האמר: [רבי עקיבא]												ע.
הרי שאכלה שנה ראשונה בפני שנים, שניה בפני שנים, שלישית בפני שנים, מהו?		דתניא, אמר רבי יוסי: כשהלך אבא חלפתא אצל ר' יוחנן בן נורי ללמוד תורה, ואמרי לה: רבי יוחנן בן נורי אצל אבא חלפתא, אמר לו:												ע.
הרי זו חזקה		אמר לו: [אבא חלפתא/ רבי יוחנן בן נורי]												ע.
אף אני אומר כן, אלא שרבי עקיבא חולק בדבר		אמר לו: [רבי יוחנן בן נורי/ אבא חלפתא]												ע.
(דברים י"ט) דבר - ולא הצי - דבר		שהיה רבי עקיבא אומר:												ע.
אפילו תימא רבי עקיבא, מי לא מודה רבי עקיבא, בשנים אומרים קידש ושנים אומרים בעל, דאע"ג דעדי ביאה צריכי לעדי קדושין, כיון דעדי קדושין לא צריכי לעדי ביאה - דבר קרינא ביה? ה"נ אע"ג דעדי טביחה צריכי לעדי גניבה, כיון דעדי גניבה לא צריכי לעדי טביחה - דבר קרינא ביה.		אביי:												ע.
ורבנן, האי דבר - ולא הצי דבר למעוטי מאי?														ע.
למעוטי: אחד אומר אחד בגבה, ואחד אומר אחד בכריסה.		[רבנן]												ע.
האי הצי דבר וחצי עדות הוא														ע.
אלא למעוטי: שנים אומרים אחד בגבה ושנים אומרים אחד בכריסה, הני אמרי קטנה היא, והני אמרי קטנה היא.														ע.
גנב ומכר בשבת וכו'.														ע.
פטר		והתניא:												ע.
כי תניא הדיא דפטור - באומר לו עקוץ תאינה מתאינתי ותיקני לי גניבותיך.		רמי בר חמא:												ע.
וכיון דכי תבע ליה קמן בדינא, לא אמרינן ליה זיל שלים, דמחייב בנפשו הוא, הא מכירה נמי לאו מכירה היא		אמרי:												ע.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O key- מקרא-:</p>											
בבא קמא- מרובה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מזמרא	מאן דאמר										
באומר לו זרוק גניבותיך לחצרי ותיקני לי גניבותיך.	אלא אמר רב פפא:									!	◇
כמאן? כר"ע										?	
קלוטה כמי שהונחה דמיא	דאמר: [רבי עקיבא]									?	◇
דאי כרבנן, כיון דמטיא לחצר ביתו קנה, לענין שבת לא מחייב עד דמטיא לארעא										?	
באומר לא תיקני לי גניבותיך עד שתנוח.										!	◇
לעולם כרמי בר חמא, אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו, ואי תבעה ליה קמן בדינא, מי אמרינן ליה קום הב לה אתנן? אלא אע"ג דכי קא תבעה ליה בדינא, לא אמרינן ליה זיל הב לה, כיון דכי יהיב לה הוא אתנן, הכא נמי אע"ג דלענין תשלומין אי תבע בדינא קמן, לא אמרינן ליה זיל שלים, אפילו הכי כיון דקא מקני ליה בהכי הוא מכירה.	רבא:									!	◇
גנב וטבח ביום הכפורים וכו'.											■
אמאי? נהי דקטלא ליכא, מלקות מיהא איכא, וקי"ל דאינו לוקה ומשלם	אמרי:										?
הא מני? ר"מ היא	אמרי:									!	◇
לוקה ומשלם.	דאמר: [רבי מאיר]									!	◇
אי ר"מ, אפילו טבח בשבת										?	◇
וכי תימא, לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה										!	
ולא?										?	
גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב שור הנסקל וטבח - משלם ארבעה וחמשה, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]									?	◇
פוטרינן	חכמים:									?	◇
בר מינה דההיא	אמרי:									!	
בטובה ע"י אחר.	דהא אתמר עלה: א"ר יעקב א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש, רבי אבין ורבי אלעא וכל חברתא משמיה דרבי יוחנן:									!	◇
וכי זה חוטא וזה מתחייב?										?	◇
שאני הכא, דאמר קרא: (שמות כ"א) וטבחו ומכרו, מה מכירה ע"י אחר, אף טביחה ע"י אחר.	רבא:									!	◇
או - לרבנות את השליח.	דבי ר' ישמעאל תנא:									!	◇
תחת - לרבנות את השליח.	דבי חזקיה תנא:									!	◇
מי איכא מידי, דאילו עביד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומיחייב?	מתקיף לה מר זוטרא:									?	◇
התם לאו משום דלא מיחייב הוא, אלא דקם ליה בדרבה מיניה.	רב אשי:									!	◇
ואי בטובה על ידי אחר, מ"ט דרבנן דפטרין?										?	◇
מאן חכמים? ר"ש	אמרי:									!	
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.	דאמר: [רבי שמעון]									!	◇
בשלמא ע"ז ושור הנסקל - שחיטה שאינה ראויה היא, אלא שבת - שחיטה ראויה היא	אמרי:									?	◇

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- challenge- קושיא- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- question- שאלה- story- מעשה- answer- תירוץ- ! key- מקרא- proof- ראיה- ■</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא- מרובה	מאן דאמר											
השוהט בשבת וביום הכפורים, אע"פ שמתחייב בנפשו - שחיתתו כשירה	דתנן:	■									עא.	
סבר לה כרבי יוחנן הסנדלר	אמרי:	!								◇	עא.	
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]	!	◆							◇	עא.	
בשוגג - יאכל במוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:	!	◆							◇	עא.	
בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.	רבי יוחנן הסנדלר:	!	◆							◇	עא.	
מ"ט דר' יוחנן הסנדלר?		^									עא.	
(שמות ל"א) ושמתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה.	כדריש רבי חייא אפיתחא דבי נשיאה:	!								◇	עא.	
אי מה קדש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה		⋈								◇	עא.	
ת"ל: לכם, שלכם יהא.		!								◇	עא.	
יכול אפילו בשוגג?		⋈									עא.	
ת"ל: (שמות ל"א) מחלליה מות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.		!								◇	עא.	
פליגי בה רב אחא ורבינא:										■	עא.	
מעשה שבת דאורייתא	חד: [רב אחא/רבינא]								◆	■	◇	עא.
מעשה שבת דרבנן.	וחד: [רב אחא/רבינא]								◆	■	◇	עא.
מ"ד דאורייתא, כדאמרן										■	עא.	
ומ"ד דרבנן, אמר קרא: קדש הוא, הוא קדש ואין מעשיו קדש.										■	◇	עא.
בשלמא למ"ד דאורייתא, אמטו להכי פטרי רבנן, אלא למ"ד דרבנן, אמאי פטרי רבנן?										⋈	◇	עא.
אשאר, אע"ז ושור הנסקל.										!	◇	עא:
ורבי מאיר אמאי מחייב שוחט לע"ז? כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך איסורי הנאה הוא, ולא דמריה קא טבח										⋈	◇	עא:
באומר בגמר זביחה הוא עובדה.	רבא:									!	◇	עא:
שור הנסקל איסורי הנאה נינהו, לאו דמריה קא טבח										⋈	◇	עא:
הכא במאי עסקינן - כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר והועד בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר, ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון	רבא:									!	◇	עא:
סבר לה כרבי יעקב	[רבא]									!	◇	עא:
אף משנגמר דינו - החזירו שומר לבעלים מוהזר	דאמר: [רבי יעקב]									!	◇	עא:
וסבר לה כרבי שמעון	[רבא]									!	◇	עא:
דבר הגורם לממון כממון דמי	דאמר: [רבי שמעון]									!	◇	עא:
קדשים שחייב באחריותן - חייב	דתנן, ר"ש:									!	◇	עא:
אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי.										!	◇	עא:
מי מצית מוקמת מתניתין כר"מ ולא כר"ש?	רב כהנא, אמריתא לשמעיתא קמיה דרב זביד מנהרדעא:									⋈	◇	עא:
רבי שמעון פוטר בשני אלו	והא קתני סיפא:									⋈	◇	עא:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- מקרא- key:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>													
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
מכלל דבכולה מתניתין מודה			?												עא:
לא, מכלל דמודה בטבח ומכר לרפואה ולכלבים.		א"ל: [רב זביד]	!	◇											עא:
גנב משל אביו וטבח ומכר וכו'.															עא:
גנב שור של שני שותפין וטבח, והודה לאחד מהן, מהו? (שמות כ"א) חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר, או דלמא חמשה בקר אמר רחמנא - ואפילו חמשה חצאי בקר?		בעא מיניה רבא מרב נחמן:	◇	^											עא:
חמשה בקר אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר.		א"ל: [רב נחמן]	!	◇											עא:
גנב משל אביו וטבח ומכר, ואח"כ מת אביו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה		איתיביה:	?	◇											עא:
והא הכא כיון דמת אביו, כמו שקדם והודה לאחד מהן דמי, וקתני: משלם תשלומי ארבעה וחמשה			?												עא:
הכא במאי עסקינן - כגון שעמד אביו בדין.		א"ל: [רב נחמן]	!	◇											עא:
אבל לא עמד בדין, מאי? אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אי הכי, אדתינן סיפא: גנב משל אביו ומת ואח"כ טבח ומכר - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ניפלוג בדידיה: במה דברים אמורים - כשעמד בדין, אבל לא עמד בדין - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה			?	◇											עא:
הכי נמי, איידי דנסיב רישא גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, נסיב סיפא נמי גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר.		א"ל: [רב נחמן]	!	◇											עא:
לצפרא א"ל: חמשה בקר אמר רחמנא - ואפי' חמשה חצאי בקר, והאי דלא אמרי לך באורתא, דלא אכלי בשרא דתורא.		[רב נחמן]	!	◇											עא:
ואלא מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?			?												עב:
רישא קרינא ביה וטבחו כולו באיסורא, סיפא לא קרינא ביה וטבחו כולו באיסורא.		א"ל: [רב נחמן]	!	◇											עב:
השוחט ונמצאת טריפה וכו'.															עב:
ש"מ: אינה לשחיטה אלא לבסוף, דאי ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך לא דמריה קא טבח		רב חביבי מחזינא לרב אשי:	?	◇											עב:
כי קא מחייב - אההוא פורתא.		רב הונא בריה דרבא:	!												עב:
לא תידחי, וטבחו כולו בעינן וליכא.		א"ל רב אשי:	?												עב:
אלא קשיא			?												עב:
כגון ששחט מקצת סימנין בחוץ וגמרו בפנים.		א"ל [רב אשי], הכי אמר רב גמדא משמיה דרבא:	!	◇											עב:
איכא דמתני לה אהא		[איכא דמתני]		◇											עב:
אינה לשחיטה אלא לבסוף		רבי שמעון משום דרבי לוי סבא:	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	עב:
ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף.		רבי יוחנן:	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	◆	עב:
לימא קסבר רבי יוחנן: חולין שנשחטו בעזרה לאו דאורייתא, דאי ס"ד דאורייתא, מכי שחית לה פורתא אסרה, אידך לאו דמרה קא טבח		רב חביבי מחזינא לרב אשי:	?	◇											עב:
כי קא מחייב - נמי אההוא פורתא.		א"ל רב אחא בריה דרבא:	!												עב:
לא תידחי, וטבחו כולו בעינן וליכא.		א"ל רב אשי:	?												עב:
אלא קשיא		[אלא קשיא]	?												עב:
כי קא מחייב - כגון ששחט מקצת סימנין בחוץ וגמרו בפנים.		א"ל [רב אשי], הכי אמר רב גמדא משמיה דרבא:	!	◇											עב:
גנב על פי שנים וטבח ומכר על פיהן, ונמצאו זוממים - משלמין הכל.															עב:
גנב על פי שנים וטבח ומכר על פי שנים אחרים:															עב:
אלו ואלו נמצאו זוממין - הראשונים משלמין תשלומי כפל, ואחרונים משלמין תשלומי ג'															עב:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>																			
<p> בבא קמא-מרובה מימרא </p>		<p> מאן דאמר </p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>																	
נמצאו אחרונים זוממין - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי ג'																					עב:
אחד מן אחרונים זוממין - בטלה עדות שניה																					עב:
אחד מן הראשונים זוממין - בטלה כל העדות, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.																					עב:
עד זומם - אביי אמר: למפרע הוא נפסל			איתמר: [אביי]																		עב:
מכאן ולהבא הוא נפסל.			רבא:																		עב:
אביי אמר למפרע הוא נפסל, מההוא שעתא דאסהיד הוה ליה רשע, והתורה אמרה: (שמות כ"ג) אל תשת רשע עד			[אביי]																		עב:
רבא אמר מכאן ולהבא הוא נפסל, עד זומם חידוש הוא, דהא תרי ותרי נינהו, מאי חזית דציית להני? ציית להני, הלכך אין לך בו אלא משעת חידוש ואלך.			[רבא]																		עב:
רבא נמי כאביי סבירא ליה, דאמר למפרע הוא נפסל, והכא היינו טעמיה דרבא, משום פסידא דלקוחות.			איכא דאמרי:																		עב:
מאי בינייהו?																					עג:
דאסהידו ביה תרי לחד ותרי לחד, אי נמי דפסלינהו בגולנותא, להך לישנא דאמרת משום חידוש - ליכא, להך לישנא דאמרת משום פסידא דלקוחות - איכא.																					עג:
עבד רב פפא עובדא כוותיה דרבא.			רבי ירמיה מדפתי:																		עג:
הלכתא כוותיה דאביי.			רב אשי:																		עג:
והלכתא כוותיה דאביי ביע"ל קג"ם.																					עג: